

ברולח של זכויות

גברים ברוסיה

גברים ברוסיה חיים בצנצנות זכויות.
נפשם משמרת היטב במטמון קריסטלי
של אדם ושל ירק ושל חמץ.
את צנצנות הזכויות עם הנפש בתוכן
מחביאים גברים ברוסיה במדף ארון רם
וממתניים לתסיסה פנימית
של פקעות גופם,
של גבעולם הזקור,
של מליחות סודם.

או אז מבכים גברים ברוסיה את מגבלות החמץ –
אלו יכול היה למנע ממחשבות להתגלות,
כשם שהוא מונע מבקטריות להתרבות.
גברים ברוסיה חוסכים במלים מרביות
ובפרט ממעטים לדבר הגברים
שנפשם בצנצנות.

לאלקס יש חיוך אדם ובמקום גרון יש לאלקס
צלופן שקוף עם מיתרים של בתולת ים.
אלקס מתראין על כך בחדשות. לפני כמה ימים
הכו גברים ברוסיה את אלקס מכות נמרצות
וטבלו אותו בחמץ
של קלוח שתן ויריקות.
אלקס מסביר שנדרש זמן עד שקולו יתחלף
ולכן הכה על ידי גברים נמרצים היטב.

(והיו עוד אֲלֶפְסִים רַבִּים, בְּכַתְּבַת הַחֲדָשׁוֹת.
 לְכֹלֶם חֵיוֹן אָדָם וְגֵרוֹן צְלוּפָן וּמִיתָרִים רַבִּים.
 הַקֶּרֶן הַסִּבִּיר שְׁכָל הָאֲלֶפְסִים חֲטָפוּ מְכוֹת נִמְרָצוֹת
 בְּגִלְל דָּבָר שֶׁעוֹד צָפוּי לְהִשְׁתַּנּוֹת
 וְצִרִיךְ לְגִלּוֹת הַתַּחֲשׁבוֹת מִיַּחֲדָת בְּאֲלֶפְסִים
 שְׁטוּמָנִים אֶת נַפְשָׁם בְּצִנְצָנוֹת).

לְאֶלֶפֶס יֵשׁ בַּת בְּרִית: לִיטְרַטוּרָה.
 הוּא בֶן שְׁלֹשִׁים עֶכְשׁוֹ, לְבַד דִּיּוֹ –
 כֶּלֶן הַתְּאֵדוֹ מֵאֶלֶפֶס, נִשְׁאַרָה לִיטְרַטוּרָה שְׁלוֹ.
 סִבִּים בְּרוּסְיָה מִיִּמָּנִים בְּמַחֹל פְּתִיחַת הַצִּנְצָנוֹת:
 כִּמָּה זְמַן עוֹד תֵּלֶךְ אֹתָהּ, עִם לִיטְרַטוּרָה?
 אֹתָהּ כָּבֵר בֶּן שְׁלֹשִׁים וְאֵין לָהּ בְּתוּלַת יָם.
 וְאֵין פְּעֻמוֹנֵי חֲתָנָה, רַק מִיתָרִים שֶׁל דָּם,
 וְאַנְחָנוּ עוֹד רָגַע מִסִּתְּלִיקִים מְכָאן.

וְאֶלֶפֶס, שְׁמֶרְגֶּל הַיֵּטֵב בְּהַתְּחַמְּקוּת וּבִשְׁמוּרִים,
 מִמַּעַט לְדַבֵּר וּלְעֲנוֹת.
 לְנַפֵּשׁ הַמִּתְסַסֶּת שֶׁל אֶלֶפֶס יֵשׁ מְאֹיִים מְשֻׁלָּה.
 הִיא מְאַפְסֶנֶת בְּגִמְחָה אֶת מִכְּטָם הַכְּבוֹשׁ
 שֶׁל אֲרִטְיוֹם, וְשֶׁל וָאָדִים וְשֶׁל מִיכָאֵל.
 כְּשֶׁאֲמָצָא אִשָּׁה טוֹבָה דִּיָּה, סָבָא.
 כְּשֶׁאֲסִים אֶת הַתְּאֵר.
 כְּשֶׁתִּגְמַר הַמִּלְחָמָה.

האוויר הלוטף אותנו

הָאָוִיר הַלוֹטֵף אוֹתָנוּ נְחוּתָה,
וְצִנְתּוֹ צִנֵּת גֶּבֶר מִהֶלֶךְ
כָּמִי שֶׁנֹּכַח בְּאִיזוֹ דַּעַת,
כָּמִי שֶׁלְגָם מְבַדֵּלֵחַ שֶׁל זְכוּיּוֹת.

הָאָוִיר הַלוֹטֵף אוֹתָנוּ
הוא צָבֵעַ שְׁאִינֶה רוֹאֶה,
הוא גֶּוֹן בְּהִיכָל אִישִׁיּוֹתָהּ
שְׁאִינֹה.

הָאָוִיר הַלוֹטֵף אוֹתָנוּ
הוא חֶק הַתִּישְׁנוּת עֲצֻמּוֹ בְּעוֹלָם,
הַטּוֹהַ בִּידָהּ הַצְדָּקוֹת לֹלֵא קָיָם,
וּמִבְקָשׁ לְהוֹתִיר אוֹתָנוּ רִיקִים
כָּאָוִיר הַלוֹטֵף
וְנִכְלָם.

וְהַזְמָן –
וְהַזְמָן עוֹטֵף אוֹתִי
כָּמוֹ לֶבֶן הָאֶמֶת וְתַת־הַהֶכְרֶה,
הַזְמָן כּוֹבֵל אוֹתִי
לְאָוִיר הַלוֹטֵף אוֹתָנוּ
בְּאֵין הִיוֹתָהּ.

שחר

זֶכֶר, גּוֹף, לֹא רֵק כְּמֹה נֶאֱהָבָה
קוֹנְסִטְנְדִינוֹס קוֹוֹאֶפִּיס

זֶכֶר אֶת הַשַּׁחַר הַמְצַמִּית וְהַלּוֹפֶת,
הַהוֹפֵךְ נִשְׁמַת כָּל חַי בְּקֶץ אֲשֶׁמֶרֶת
מִלֵּילָה, לְיוֹם חָדָשׁ.

זֶכֶר אֶת הַשַּׁחַר הַמְתַּעֲתֵעַ,
שֶׁבַעֲטִיּוֹ אִים גּוֹפֵךְ
לְהַפְרֵד מִתּוֹדָעָה
בִּלְיָלָה, לֵלֵא יוֹם חָדָשׁ.

זֶכֶר אֶת זֶךְ הַשַּׁחַר
עַל כִּפֵּה הַמְעֵנָה וְהַחֻבֵּקָה;
כִּי־צַד עֲתָה בַּחֲגִיגַת הַתְּגָלוֹת אוֹנֵךְ
הַפְּכָה לְמִלְקָטָה
שֶׁבָּלִים מְצַהִיבוֹת,
נַחֲמוֹת בְּשָׁר אֶקְרָאיוֹת
מִלֵּילָה וְעַד לֵלֵא הָכֶר.

זֶכֶר מְדוּעַ בְּקֶשׁ הַשַּׁחַר לְהַעֲרִיךְ.
זֶכֶר כִּי דֹאֲבַת הַשַּׁחַר הַפּוֹצֵעַ
קִצְרָה וְדַהָה.
זֶכֶר אֶת הָאֶמֶץ שֶׁנוֹסֵף הַשַּׁחַר עַל עוֹרָה.
זֶכֶר אֶת אוֹתוֹת הָאֶמֶת שֶׁל יְקִיצָתָהּ.